

[Henry Christensen.]

lå heri. Venstre lægger stærk vægt på, at denne udligning genskabes så hurtigt som muligt.

Om skattepolitikken i øvrigt skal jeg blot sige, at valget blandt meget andet godt også medførte det demokratiske gode, at det fremtidige skattesystem ikke blot skal baseres på et snævert socialistisk flertal. Kildeskat snarest, sambeskatningens ophævelse og et stærkt forenklet skattesystem med skatteloft er målet. Finansministeren kan hente megen god hjælp i sit arbejde hermed i venstres skatteforslag.

Der er endnu en vigtig opgave for den nye regering; vi i dag gerne vil fremhæve, og det er en virkelig regeringsindsats for en effektiv rationalisering af statsadministrationen. Her har den nye flertalsregering en opgave, den ikke må lade uløst.

Vi noterer med tilfredshed regeringens tilsagn om at tage fat på en tidssvarende jord- og planlægningslovgivning. For venstres vedkommende vil vi henvise til den skitse til planlægningslove, vi allerede før valget lagde frem. Hovedsigtet må være med respekt for den private ejendomsret at undgå de urimelige prisstigninger som følge af knaphed, vi har set.

Vi erkender, at der er visse store og akutte opgaver, der nu først skal løses; men venstres deltagelse i den liberale regering sigter på efterfølgende, langt videre mål. Dette samfund skal videre fremad. Der er meget, der skal blive bedre. Alt for mange mennesker har det stadig ondt i det samfund, som vi ellers kalder et velfærdssamfund. Mange i erhverv er hårdt ramt af udviklingen. Alt for mange mennesker bor stadig i elendige boliger. Vi må og skal have råd til at få gjort noget ved den boligsanering der hidtil er sket alt for lidt med. I vor sociale lovgivning er der stadig mørke pletter og hjælpeløse grupper, vi må sætte ind over for. Venstre ønsker også det politiske skifte brugt til at sikre den socialreform med store administrative forenklinger og et udbygget tryghedsnet, som venstre oprindeligt tog initiativ til ved nedsættelsen af socialreformkommissionen. Vi skal have en bedre økonomi, så vort uddannelsessystem kan udvikles og blive et så moderne og effektivt tilbud som muligt til befolkningen og ikke mindst til ungdommen overalt i landet.

Danmarks fremtid beror i høj grad på dygtiggørelse, og venstre har mange ønsker om reformer, der kan gøre uddannelsesapparatet mere effektivt. En sund økonomi lukker op for muligheder, hvor en dårlig økonomisk politik spærrer for udviklingen.

Vi har i venstre tillid til det politiske samarbejde, der har ført til den liberale flertalsregering. Statsministerens tiltrædelseserklæring var et resultat af drøftelser mellem tre selvstændige partier. Disse har vist evne og vilje til at tage gensidige og indbyrdes hensyn. Det er ikke et samarbejde baseret på det ene partis dominans over det andet eller andre eller på, at det ene eller det andet parti nu skal handle i åbenbar strid med tidligere indstilling. Samarbejdet er baseret på et omfattende fælles grundlag for tre partier med stor styrke bag sig. Derfor næres der så store forhåbninger ude omkring i landet til denne første liberale flertalsregering, der har været dannet siden årene efter systemskiftet. Det er ikke revolutioner, der forestår, men en sund udvikling, der skal ske, og derfor kan vi med Drachmann sige til regeringen:

„Gå fremad, sejt og uforsagt,
om ej i store spring.“

Arthur Jacobsen: Valget den 23. januar var et tydeligt udtryk for, at vælgerne ønskede ændrede politiske forhold. Det radikale venstres meget store fremgang placerede partiet i centrum i de forhandlinger, der skulle føres, og i det oplæg til regeringsdannelse, som senere fulgte. Det nye i den politiske situation er, at den nu i høj grad præges af de fire gamle, store partier. Indtil dette valg har det radikale venstre ikke kunnet regne sig at høre til de store partier, og det er vel egentlig det nye, som har præget situationen og også vil præge den fremover.

Det var ganske naturligt, at det radikale venstre tog regeringsansvar. Den regering, som blev resultatet, og som efter mit skøn er en sagligt stærk regering, var ikke efter valget den eneste mulighed, men den blev det faktisk, efterhånden som forhandlingerne skred frem. Socialdemokratiet ønskede ikke at træde ind i en regering uden under dets ledelse, venstre ønskede ikke at træde ind i en regering, hvori der var socialdemokrater, og de konservative ville ikke accep-